

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Nadejda Toma, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti și Petru Moraru

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar și recursul ordinar suplimentar, declarate de avocatul Lupușor Dumitru în numele inculpatului Maier Denis, privind casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Maier Denis Boris, născut la 18.05.1978, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Hîncești 58/1, ap. 33.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 21.11.2011 – 19.02.2013;

Instanța de apel: 18.04.2013 – 04.11.2013;

10.09.2014 – 19.03.2015;

Instanța de recurs: 18.03.2014 – 10.06.2014;

05.08.2015 – 15.12.2015

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 februarie 2013, Maier Denis a fost condamnat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2010, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, începând din ziua reținerii.

Ațiunea civilă înaintată de partea civilă Campioni Vittorio a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Moisei Vitalie, însă în privința acestuia hotărîrea nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a stabilit că, inculpatul Maier Denis, în perioada de timp 21.08.2011, orele 22:00 - 22.08.2011, orele 03:00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Moisei Vitalie, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns în casa de locuit de pe str. Rîndunelelor 16, mun. Chișinău, de unde au sustras pe ascuns bunuri, pricinuindu-i părții vătămate Campioni Vittorio o daună considerabil, în sumă totală de 77469,22 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată în cauză, împotriva acesteia a declarat apel avocatul Lupușor Dumitru în numele inculpatului Maier D., solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Maier Denis să fie achitat.

În argumentarea apelului declarat avocatul a indicat următoarele temeuri:

- martorii audiați precum și partea vătămată au declarat că n-au văzut faptul sustragerii bunurilor. Totodată martorii audiați în prezenta cauză sunt colaboratori de poliție;

- în viziunea avocatului, învinuirea sub care a fost pus inculpatului Maier D. se bazează doar pe procesul verbal de percheziție la domiciliul lui Maier Denis, conform căruia a fost ridicată brățara din metal cu elemente de cauciuc, însă Maier Denis nu cunoaște limba de stat, iar procesul verbal semnat nu i-a fost tradus;

- în plîngerea inițială și în procesul verbal de audiere a părții vătămate, brățara din metal cu elemente de cauciuc n-a fost menționată, aceasta a fost indicată la o audiere suplimentară.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2013, a fost admis apelul, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre prin care Maier Denis a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art.186 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Celelalte dispoziții ale sentinței, în privința inculpatului Maier D. au fost menținute.

Prin aceeași decizie a fost condamnat și Moisei Vitalie, însă în privința acestuia decizia nu se contestă.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului Maier Denis nu și-a găsit confirmarea, deoarece nici unul din martorii audiați și partea vătămată nu au văzut nemijlocit faptul sustragerii și nu au indicat că Maier D., a comis furtul. Martorul, Poiasnic Igor, fiind și colaborator al poliției, nu indică direct că brățara a fost găsită în timpul percheziției.

Instanța de apel a menționat că învinuirea se bazează pe procesul-verbal de percheziție la domiciliu lui Maier Denis, conform căruia a fost ridicată o brățară din metal cu elemente de cauciuc, care a figurat printre lucrurile sustrase de la partea vătămată Campioni Vittorio, dar acest act este efectuat cu mai multe încălcări procesuale.

Mai mult, conform procesului verbal de audiere, partea vătămată nu a indicat acest obiect. În cadrul audierilor suplimentare din 14.09.2011, partea vătămată a adăugat în lista bunurilor sustrase o brățară și cardul bancar. Aceste acte procesuale, în opinia instanței de apel, sunt nule, deoarece în cadrul acestor acțiuni procesuale în calitate de translator a participat martorul Bianconi Anjelo.

Toată familia inculpatului Maier Denis, care au semnat procesul-verbal de percheziție din 20.09.2011, nu cunosc limba de stat. Procesul verbal de percheziție semnat de aceștia nu le-a fost tradus și nu le-a fost explicat dreptul de a-l ataca la judecătorul de instrucție.

Instanța de apel a menționat că 4 martori confirmă că la 01.08.2011 în timpul, când conform învinuirii a fost comisă infracțiunea, Maier Denis se afla acasă. Martorii în cauză au fost preîntâmpinați de răspundere pentru darea declarațiilor false.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, împotriva acesteia a declarat recurs ordinar procurorul, solicitând casarea deciziei în privința inculpatului Maier Denis, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului declarat, procurorul a invocat:

- hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii și anume instanța de apel, deși a constatat că furtul de la partea vătămată Campione Vittorio nu a fost comis de inculpatul Maier D., însă decide achitarea acestuia din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (4) Cod penal, astfel, în viziunea procurorului, nu este clară care faptă a inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;

- procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui Maier Denis a fost întocmit legal, fiind respectate prevederile procesuale penale, cu participarea inspectorilor de poliție și a lui Maier V., Maier D., Maier T., care la finisarea și semnarea acestuia, careva obiecții nu au avut și nu l-au contestat. Proces verbal

fiind întocmit în limba română și rusă, astfel lipsind temeiuri pentru a fi declarat nul.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 iunie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea deciziei adoptate, instanța de recurs ordinar a indicat că potrivit părții descriptive a deciziei, instanța de apel a concluzionat că vinovăția inculpatului Maier Denis nu și-a găsit confirmarea, însă în partea dispozitivă a indicat că inculpatul Maier Denis se achită pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul lărgit a subliniat că în descriptivul deciziei instanței de apel nu este indicată constatarea și argumentarea instanței cu privire la fapta concretă a inculpatului care nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul a stabilit că instanța de apel, deși a conchis că sunt lovite de nulitate declarațiile suplimentare ale părții vătămate, potrivit cărora din locuință i-au fost sustrase bunuri, printre care un card și o brățară din metal cu elemente de cauciuc, ulterior, instanța de apel a pus această probă la baza deciziei de condamnare a inculpatului Moisei Vitalie în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, dar totodată și de achitare a inculpatului Maier Denis de sub învinuirea comiterii aceleiași fapte, prevăzute la art. 186 alin. (4) Cod penal.

Astfel instanța de recurs ordinar a conchis că instanța de apel nu a judecat apelurile de pe rol în condițiile legii, deoarece hotărârea emisă nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

9. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015, a fost respins apelul declarat de avocatul Lupușor D. în numele inculpatului Maier D. ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

10. Prin decizia pronunțată, în fapt instanța de apel a stabilit că, Maier Denis, în perioada de timp 21.08.2011 orele 22:00 - 22.08.2011 orele 03:00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Moisei Vitalie, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns în casa de locuit de pe str. Rîndunelelor 16, mun. Chișinău, de unde au sustras bani în sumă de 2700 euro, care la momentul comiterii infracțiunii, conform cursului valutar al Băncii Naționale constituiau 44081,55 lei, un notebook de model "Asus Emachines" de culoare neagră cu geantă la prețul de 600 euro, care la momentul comiterii infracțiunii conform cursului valutar al Băncii Naționale constituiau 9795,9 lei, un aparat de tip GPS de culoare neagră la prețul de 150 euro, care la momentul

comiterii infracțiunii conform cursului valutar al Băncii Naționale constituiau 2448,97 lei, o scurtă din materie de culoare albastră închisă la prețul de 350 euro, care la momentul comiterii infracțiunii conform cursului valutar al Băncii Naționale constituia 5714,27 lei, un costum bărbătesc de culoare albastră de model „Maestrati” la prețul de 700 euro, care la momentul comiterii infracțiunii conform cursului valutar al Băncii Naționale constituiau 11428,55 lei, un aparat de găurit galben de model „Bosh” la prețul de 30 euro, care la momentul comiterii infracțiunii conform cursului valutar al Băncii Naționale constituiau 489,79 lei, un aparat de înșurubat verde de model „Bosh” la prețul de 50 euro, care la momentul comiterii infracțiunii conform cursului valutar al Băncii Naționale constituiau 816,32 lei, un card bancar de la „Moldova Agroindbank” pe numele Campioni Vittorio, o brățară din metal cu elemente de cauciuc la preț de 65 euro, care la momentul comiterii infracțiunii conform cursului valutar al Băncii Naționale constituiau 1061,22 lei și un ceas de model „Orlando” la prețul de 100 euro echivalent cu 1632,65 lei, după care, împreună cu bunurile sustrase, au părăsit locul comiterii infracțiunii, pricinuindu-i lui Campioni Vittorio un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 77469,22 lei.

Deși inculpatul Maier Denis nu și-a recunoscut vina, instanța de apel a conchis că vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate este demonstrată prin următoarele probe pertinente și concludente cercetate de către instanța de fond și reținute de instanța de apel: declarațiile părții vătămate Campioni Vittorio; declarațiile martorilor Grigorean Valeriu, Slobozian Ion, Glavan Victor, Potorac Măria, Maier Tamara, Maier Boris, Poiasniuc Igor; Moisei Parascovia, Moisei Anatolie, Dzengan Nicolae; procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui Moisei Vitalie Anatolie pe str. Rîndunelelor 17 mun. Chișinău din 20 septembrie 2011, conform căruia a fost ridicat un card bancar de la „Moldova Agroindbank” pe numele Campioni Vittorio; procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui Maier Denis pe str. Focșani 18/a, mun. Chișinău din 20 septembrie 2011, conform căruia a fost ridicat o brățară din metal cu elemente de cauciuc; procesele-verbale de examinare a obiectelor și ordonanțele de recunoaștere și de anexare la cauza penală a corpurilor delictive din 21.09.2011, 23.09.2011 și 05.10.2011; raportul ISPC al CPs Centru, Șaptefrați Andrei din 02.09.2011, prin care se atestă că în urma informației operative s-a stabilit că a doua zi după comiterea furtului Moisei Vitalie și Maier Denis încercau să realizeze GPS-ul și notebook sustrase.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului Maier Denis în baza art.186 alin. (4) Cod penal „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrunderea în locuință cu cauzarea de daune în proporții mari”.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Lupușor D. în numele inculpatului Maier D., instanța de apel a considerat că acesta este nefondat din următoarele considerente.

Instanța de apel a menționat, că deși inculpatul susține că nu are nici o atribuție la furtul comis la domiciliul părții vătămate Campioni Vittorio, însă potrivit raportului ISPC al CPs Centru, Șaptefrați Andrei, întocmit la 02.09.2011 se atestă că, în urma informației operative, a doua zi după comiterea furtului Moisei Vitalie și Maier Denis încercau să realizeze GPS-ul și notebook-ul sustrase, ceea ce combate categoric versiunea inculpatului Maier Denis.

Cu privire la veridicitatea procesului-verbal de percheziție la domiciliul inculpatului Maier Denis pe str. Focșani 18/a, mun. Chișinău din 20 septembrie 2011, instanța de apel a stabilit că acesta nu a fost contestat potrivit prevederilor legale, iar prin acesta se confirmă faptul ridicării unei brățări din metal cu elemente de cauciuc, care-i aparține părții vătămate Campioni Vittorio și care a fost sustrasă în ziua în care au fost sustrate și alte bunuri indicate de către partea vătămată.

Cu referire la argumentul avocatului precum că partea apărării a prezentat 4 martori, care au confirmat că la data comiterii infracțiunii de furt Maier Denis se afla acasă instanța de apel a apreciat critic această versiune, indicând că martorii menționați sunt rude și apropiați ai inculpatului, și sunt cointeresați în a da declarații în favoarea acestuia.

Cu referire la argumentele avocatului precum că nu există martori oculari care ar fi văzut comiterea furtului și nici partea vătămată nu a văzut cine a comis furtul, instanța de apel a menționat că este neîntemeiată invocarea unui astfel de argument, deoarece dispoziția normei penale privind infracțiunea incriminată inculpatului indică expres asupra faptului că furtul este *sustragere pe ascuns a bunurilor altor persoane*.

Astfel, instanța de apel a conchis că vina inculpatului Maier Denis în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal este pe deplin dovedită prin ansamblul probelor veridice, pertinente și concludente cercetate în ședința de judecată și verificate în cadrul examinării cauzei în apel.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, împotriva acesteia, la data de 16 aprilie 2015, declară recurs ordinar avocatul Lupușor D. în numele inculpatului Maier D.

La data de 01 iunie 2015, avocatul Lupușor D. declară recurs suplimentar în numele inculpatului Maier D.

Prin recursurile declarate, avocatul solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului Maier D.

În motivarea recursului ordinar declarat, avocatul, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a indicat că:

- la materialele cauzei penale nu este anexată nici-o probă legală care ar demonstra vinovăția inculpatului Maier D;

- la baza hotărârilor adoptate au fost puse declarațiile părții vătămate și a martorilor, însă aceștia n-au văzut faptul sustragerii bunurilor, totodată martorii acuzării sunt colaboratori ai poliției declarațiile căror urmau a fi apreciate critic de instanțele ierarhic inferioare;

- procesul verbal de percheziție din 20.09.2011, efectuată la domiciliul inculpatului Maier D. pe str. Focșani 18/a mun. Chișinău, conform căruia a fost ridicată o brățară din metal cu elemente de cauciuc, în viziunea avocatului a fost întocmit cu încălcări, și anume: membrii familiei inculpatului Maier D., care au semnat că participă la efectuarea percheziției nu cunoșteau limba de stat și au semnat procesul verbal de percheziție la indicația poliției fără a le fi tradus acest act procesual, la fel nu a fost explicat dreptul de a contesta actul în cauză potrivit prevederilor legale;

- 4 martorii prezentați de partea apărării au confirmat că la 21.08.2011, dată la care potrivit învinuirii a fost comis furtul, inculpatul Maier D. se afla acasă, declarații care în opinia avocatului nu au fost combătute prin probe;

- consideră că instanțele la pronunțarea hotărârilor urmau să țină cont de faptul că potrivit procesului verbal de audiere a părții vătămate Campioni V. din 22.08.2011 (f.d.23, Vol.I), acesta nu a indicat despre sustragerea brățării din metal.

În viziunea avocatului, procesul verbal de audiere al părții vătămate Campioni V. din 14.09.2011 (f.d.24, Vol.I) și proces verbal de audiere suplimentară a părții vătămate din 23.09.2011 (f.d.25, Vol.I) în cadrul cărora partea vătămată a indicat suplimentar că i-au fost sustrate o brățară și card bancar, urmau a fi declarate nule, deoarece la întocmirea acestora în calitate de translator a participat Bianconi A., ultima la data de 22.08.2011 fiind recunoscută și audiată în calitate de martor pe această cauză (f.d. 19, Vol.I).

- în cadrul urmăririi penale n-a fost întocmit procesul verbal de recunoaștere a obiectului și anume brățara care a fost sustrasă de la partea vătămată Campioni V;

- în cadrul ședinței de judecată din data de 24.05.2012 (f.d.154, Vol.II) a participat în calitate de translator Palamarciuc Alexandru, însă acesta nu activează în calitate de translator în cadrul instanței de judecată, totodată la materialele cauzei penale nu este anexată licența ce ar confirma că are calitate de translator, fapt care în viziunea avocatului atrage nulitatea procesului verbal al ședinței de judecată menționate;

- declarațiile părții vătămate Campioni V. din cadrul ședinței de judecată urmează a fi declarate nule, deoarece nu sunt semnate de translator.

În motivarea recursului ordinar suplimentar, avocatul Lupușor D. a indicat următoarele:

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Lupușor D și anume asupra faptului participării în calitate de translator a cet. Bianconi A., care ulterior a fost recunoscută și audiată în calitate de martor pe această cauză;

- raportul ISPC al CPs Centru, Șaptefrați Andrei din 02.09.2011 din care reiese că potrivit informației operative Maier D. încerca să realizeze GPS-ul și notebook sustrase, a fost pus la baza deciziei instanței de apel, însă veridicitatea acestuia nu a fost confirmată prin alte probe;

- consideră că instanța de apel a ignorat dispozițiile deciziei Curții Supreme de Justiție din 10 iunie 2014, potrivit căreia cauza a fost remisă la rejudecare în instanța de apel din motivul calificării incorecte a acțiunilor inculpatului Moisei V., în baza art. 217 alin. (3) Cod penal, dar nu a lui Maier D.

12. Procurorul a depus referință, prin intermediul căreia a solicitat respingerea recursurilor ca inadmisibile, deoarece hotărîrea contestată este legală și întemeiată și nu conține erori de drept.

13. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că, acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

14. *Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Lupușor D. în numele inculpatului Maier D. la data de 16.04.2015.*

14.1. Recurentul a invocat temei de recurs prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede, că *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, însă Colegiul penal constată că temeiul menționat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor

motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția acesteia.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art. 414 alin.(4) Cod de procedură penală, în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Referitor la argumentele invocate în recurs, potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului, că la materialele cauzei penale nu este anexată nici-o probă legală care ar demonstra vinovăția inculpatului Maier D, la baza hotărîrilor adoptate fiind puse declarațiile părții vătămate și a martorilor, care nu au văzut faptul sustragerii bunurilor, totodată martorii acuzării fiind colaboratori ai poliției declarațiile căror urmau a fi apreciate critic de instanțele ierarhic inferioare iar 4 martorii prezentați de partea apărării au confirmat că la 21.08.2011, dată la care potrivit învinuirii a fost comis furtul, inculpatul Maier D. se afla acasă, declarații care în opinia avocatului nu au fost combătute prin probe, Colegiul penal le consideră neîntemeiate reieșind din următoarele considerente.

În cadrul examinării cauzei, instanțele ierarhic inferioare, au dat o apreciere probelor, menționate și la pct.10 al prezentei decizii, cercetate și verificate, potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Maier D., deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal.

Colegiul penal menționează că, motive de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticile formulate de recurent nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării hotărîrii contestate, ca fiind ilegală.

Mai mult ca atît, Colegiul reiterează că, potrivit prevederilor art. 27 alin.(1) Cod de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea

penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Cu referire la argumentele recursului privind nulitatea procesului verbal de percheziție din 20.09.2011, efectuată la domiciliul inculpatului Maier D. pe str. Focșani 18/a mun. Chișinău, conform căruia a fost ridicată o brățară din metal cu elemente de cauciuc, care în viziunea avocatului a fost întocmit cu încălcări, și anume: membrii familiei inculpatului Maier D., care au semnat că participă la efectuarea percheziției nu cunoșteau limba de stat și au semnat procesul verbal de percheziție la indicația poliției fără a le fi tradus acest act procesual și fără a le fi explicat dreptul de a-l contesta potrivit prevederilor legale, Colegiul constată următoarele.

La data de 20.09.2011, inculpatul Maier D. a primit contrasemnătură, ordonanța privind efectuarea percheziției din 02.09.2011 (f.d.43, Vol.I), fapt menționat și în procesul verbal privind efectuarea percheziției din 20.09.2011 (f.d.44, Vol.I). Ulterior, inculpatului i-a fost eliberată contrasemnătură copia procesului verbal privind efectuarea percheziției din data de 20.09.2011 orele: 7.00 - 8.20, în cadrul căreia a participat inculpatul precum și membrii familiei acestuia Maier V. și Maier T.

Din conținutul procesului verbal de percheziție menționat mai sus, se constată că, inculpatului și participanților prezenți la efectuarea percheziției le-au fost explicate drepturile de a asista la toate acțiunile organului de urmărire penală și să facă în legătură cu aceasta obiecții și declarații care vor fi consemnate în procesul-verbal, mențiunile în cauză fiind indicate atât în limba de stat cât și în limba rusă.

Totodată, din conținutul procesului verbal privind efectuarea percheziției din 20.09.2011 reiese că, participanții prezenți la efectuarea percheziției careva obiecții și explicații nu au prezentat.

Mai mult ca atât, deși prin ordonanța procurorului din 31.10.2011 (f.d.73, Vol.II) a fost respinsă cererea avocatului Baghici L., în numele inculpatului Maier D. (f.d.70-71, Vol.II) privind încetarea urmăririi penale în privința inculpatului în care s-a invocat lipsa probelor care confirmă vinovăția inculpatului, precum și legalitatea procesului verbal privind efectuarea percheziției din 20.09.2011, ulterior însă ordonanța menționată mai sus nu a fost contestată de partea apărării, potrivit prevederilor art. 313 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs conchide că argumentul privind nulitatea procesului verbal de percheziție din 20.09.2011 este neîntemeiat, deoarece în circumstanțele invocate mai sus, legalitatea acestuia nu poate fi pusă la îndoială.

Cu privire la argumentele recurentului că: la pronunțarea hotărârilor instanțele ierarhic inferioare urmau să țină cont de faptul că potrivit procesului

verbal de audiere a părții vătămate Campioni V. din 22.08.2011 (f.d.23, Vol.I), acesta nu a indicat despre sustragerea brățării din metal iar, procesele verbale de audiere suplimentară al părții vătămate Campioni V. din 14.09.2011 (f.d.24, Vol.I) și din 23.09.2011 (f.d.25, Vol.I) în cadrul cărora partea vătămată a indicat suplimentar că i-au fost sustrate o brățară și card bancar, urmau a fi declarate nule, deoarece la întocmirea acestora în calitate de translator a participat Bianconi A., ultima la data de 22.08.2011 fiind recunoscută și audiată în calitate de martor pe această cauză, precum și referitor la argumentul din recurs că în cadrul urmăririi penale n-a fost întocmit procesul verbal de recunoaștere a obiectului și anume brățara care a fost sustrasă de la partea vătămată Campioni V, Colegiul penal conchide că astfel de erori în cauza dată nu se atestă din următoarele considerente.

Partea vătămată Campioni V., fiind audiat în cadrul urmăririi penale (f.d.23, 24, 25, Vol.I) și în cadrul cercetării judecătorești (f.d.153, Vol.II) a fost preîntâmpinat de răspunderea penală în baza art. 312 Cod penal, pentru prezentarea, cu bună-știință, a declarației mincinoase.

În cadrul audierilor, partea vătămată a recunoscut că i-au fost sustrate mai multe bunuri printre care și o brățară din metal cu elemente din cauciuc, pe care a recunoscut-o și a indicat că îi aparține cu certitudine, fapt indicat în procesul verbal de audiere a părții vătămate din 23.09.2011 (f. d. 23, 24 v.I), ulterior brățara în cauză fiind examinată și anexată la materialele cauzei penale potrivit ordonanțelor din 23.09.2011 (f.d.72-73, 74 v.I).

Reieșind din circumstanțele menționate, Colegiul lărgit atestă că argumentele din recurs privind declararea nulității proceselor verbal de audiere a părții vătămate din 14.09.2011 (f.d.24, Vol.I) și din 23.09.2011 (f.d.25, Vol.I), nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, prin urmare argumentele în cauză se constată a fi neîntemeiate.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 251 alin.(4) Cod de procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Astfel la etapa examinării recursului ordinar, avînd în vedere că legalitatea acțiunilor organului de urmărire penală nu a fost contestată potrivit prevederilor legale, instanța de recurs consideră neîntemeiate argumentele recursului în acest sens.

Ce referire la argumentele recursului privind nulitatea procesului verbal al ședinței de judecată din data de 24.05.2012 (f. d. 154, Vol. II) deoarece a participat în calitate de translator o persoană neautorizată în acest sens și anume Palamrciuc A. precum și nulitatea declarațiilor părții vătămate Campioni V. din cadrul ședinței de judecată care nu sunt semnate de translator, Colegiul penal le consideră neîntemeiate reieșind din faptul că în cadrul ședinței de judecată din 24.05.2012 (f. d. 154, Vol. II), părțile la proces nu au înaintat cereri de recuzare față de translatorii Burujiu N. și Palamarciuc A. care au participat la examinarea cauzei.

Totodată din materialele cauzei, Colegiul atestă că participanții la proces nu au formulat obiecții asupra procesului verbal al ședinței de judecată și de audiere a părții vătămate Campioni V.

Reieșind din argumentele sus menționate, Colegiul lărgit conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

14.2. Cu referire la motivul invocat în recurs, prevăzut de art. 427 al. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii deoarece: la materialele cauzei penale nu sunt anexate probe care să confirme vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Colegiul lărgit menționează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal conchide că argumentul recurentului, prin care se invocă că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece la materialele cauzei penale nu sunt anexate probe care să confirme vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, nu și-a găsit confirmare, deoarece probele acumulate și examinate de instanțele ierarhic inferioare cu certitudine confirmă faptul că inculpatul Maier Denis a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(4) Cod penal adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșite de două persoane, prin pătrundere în locuință cu cauzare de daune în proporții mari.*

Argumentele recursului potrivit căror probele din materialele cauzei nu confirmă vinovăția inculpatului Maier Denis în comiterea infracțiunii incriminate, au fost analizate de către instanța de recurs ordinar potrivit pct. 14.1 din prezenta decizie, astfel Colegiul penal conchide că nu este necesară repetarea argumentării concluziilor sus menționate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

15. Referitor la recursul declarat de către avocatul Lupușor D. în numele inculpatului Maier D. la data de 16.04.2015.

Colegiul penal menționează faptul că, legea procesual - penală nu face careva mențiuni referitor la declararea suplimentară a recursului ordinar și nu stabilește alte termene pentru actele suplimentare, decât cele prevăzute la art. 422 Cod de procedură penală.

Astfel, persoanele indicate în dispoziția art. 421 Cod de procedură penală, care au declarat în termen recurs ordinar, iar ulterior au depus recursuri suplimentare, acestea se vor considera ca depuse în termen, dacă ele se încadrează în termenul de 30 zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.

Conform art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la prevederile art. 401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar.

Însă, pentru ca acesta să constituie obiect de examinare în ordinea recursului ordinar, el urmează să fie declarat în termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, care este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Totodată, potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Din materialele dosarului, rezultă că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 19 martie 2015 în prezența procurorului, inculpatului Maier D. și avocatului acestuia, Lupușor D., fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f. d. 74-80, vol. V), tot atunci ei au fost înștiințați despre ziua pronunțării deciziei motivate pentru data de 16 aprilie 2015.

Din procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel rezultă că, la 16 aprilie 2015, decizia instanței de apel a fost pronunțată integral în lipsa avocatului Lupușor D. și a inculpatului Maier D. (f. d. 80, Vol. V).

Din considerentele menționate, și avînd în vedere faptul, că avocatul Lupușor D. a declarat primul recurs ordinar la data de 16.04.2015, iar la data de 01.06.2015 a declarat recursul suplimentar, Colegiul penal constată că ultimul recurs este declarat peste termenul stabilit de lege.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat de avocatul Lupușor D. la data de 16.04.2015. Astfel de erori

de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare hotărîrea atacată este una legală și întemeiată.

Totodată, cu mențiunea, că recursul suplimentar declarat de avocatul Lupușor D. a fost declarat peste termenul stabilit de lege, Colegiul penal lărgit conchide, că recursurile declarate de avocatul Lupușor D. în numele inculpatului Maier D., urmează a fi respinse, ca inadmisibile, cu menținerea deciziei atacate.

16. În temeiul art. 434 și 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare, declarate de avocatul Lupușor Dumitru în numele inculpatului Maier Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015, în cauza penală în privința lui **Maier Denis Boris**, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 ianuarie 2016.

Președinte	(semnătura)	Petru Ursache
Judecători	(semnătura)	Nadejda Toma
	(semnătura)	Ghenadie Nicolaev
	(semnătura)	Vladimir Timofti
	(semnătura)	Petru Moraru